

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at min Argumentation paa et vist Punkt — han mente vist for Resten paa flere Punkter — var temmelig, hvad han tillod sig med et, jeg synes noget mindre parlamentarisk, Udtryk at kalde svampet, altsaa løs, uvederhæftig. Jeg synes, det ærede Medlem mindst af alt og netop i Dag skulde have anvendt et saadant Udtryk, der i hvert Fald er paa Grænsen af det parlamentarisk tilladelige. Dette ærede Medlem, der i Gaar stod op med en Argumentation og med en Paastand, som jeg ganske mangler parlamentariske Ord for, jeg skulde langt videre end til Ordet svampet, og jeg vil derfor ikke videre, jeg maatte, hvis det nogenlunde skulde udtrykke min Tanke, — men det vilde ikke blive et parlamentarisk Ord —, langt længere ned end svampet, jeg maatte ned til saadanne Ord som mudret eller grumset eller slimet eller snottet, det sidste har jeg svær Lyst til, men det vilde være uparlamentarisk (Formanden ringer). Ja, jeg bruger det ikke.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke sige, at han ikke vil bruge det, naar han har brugt det. Da det sikkert er det ærede Medlems Mening, at Udtrykkene skal refereres, finder jeg en Undskyldning bagefter ganske ufyldstgørende.

Borghjerg: Men jeg sagde det ogsaa i Forvejen. Det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der brugte et Udtryk, som...

Formanden: Udtrykket „svampet“ kan vist stilles paa Linie med „slimet“.

Borghjerg: Jeg skal altsaa nøjes med „slimet“, saa holder jeg mig til det, nu har jeg den højterede Formands Kendelse for, at de to Udtryk balancerer i Retning af parlamentarisk Tilladelighed.

Formanden: Det ærede Medlem har i hvert Fald ikke Grund til at beklage sig over Udtrykket „svampet“.

Borghjerg: Jeg gør det heller ikke længere, nu maa jeg jo bruge Ordet „slimet“ til Gengæld. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlems Argumentation i Gaar og i Dag er i høj Grad slimet. Det ærede Medlem paastod saaledes i Gaar, at jeg havde ganske Uret, naar jeg tog en Mand som Direktør Chr. H. Olesen til Indtægt for Importreguleringen, efter at jeg havde set den Betænkning eller Beretning, som den til Svejts angaaende dette

Spørgsmaal udsendte Kommission har afgivet, det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, at det passer ikke, jeg havde begaaet en Tilsnigelse, thi hvad Direktør Olesen havde gjort, var kun at tiltræde en Beretning fra de to Embedsmænd, der ganske vist, det maatte det ærede Medlem indrømme, var sympatiske overfor Importreguleringstanken. Men nu har vi i Dag til Morgen i „Social-Demokraten“ oplyst — derfor skulde det ærede Medlem være lidt forsigtig med sine Udtryk i Dag —, at saasent som den 12. Januar har Direktør Olesen med Navns Underskrift i „Nationaltidende“ skrevet: „Undersøgelsen i Svejts har ikke ændret mit Syn paa det midlertidige Reguleringsystems Værdi, saa længe Verden er af Lave, og det forekommer mig, at der ligger et kraftigt Fingerpeg i det Faktum, at Arbejdernes og Industriens Repræsentanter har kunnet finde deres Opfattelse af Forholdene bekræftet gennem den Indstilling, som er udarbejdet af de to Embedsmænd, der deltog i Rejsen til Svejts.“ Det ærede Medlem havde altsaa fuldkommen Uret, hans Bevisførelse var skimlet, den var slimet, den var fuldkommen løs og uholdbar. Det er nemlig her godtgjort, at Direktør Olesen ikke blot har tiltraadt en sympatetisk affattet Beretning om Importregulering, han har ogsaa tiltraadt selve Princippet deri, han har fremhævet det og ønsket, at den Importregulering, som vi havde faaet i to Fag, skulde blive fortsat, og han har gjort det stærkt her med Navn under.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel mente, at naar jeg havde brugt et Ord som Galgenfrist, var det nedsættende om den Sag, vi dog vilde stemme for. Men jeg vil tillade mig at minde det ærede Medlem om, at hans egen Partifælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, i Gaar fra denne Talerstol sagde om Egaliseringsfonden, at det var en Gasbeholder, der kun kunde virke ganske midlertidig, i Forbigaaende, der maatte stadig produceres Gas, for at den overhovedet kunde hjælpe noget. Jeg gad vidst, hvad reel Forskel der er paa at sige, at det er en Galgenfrist, og at det er en Gasbeholder, som alene ikke kan hjælpe. Tanken er ganske den samme. Om Gasbeholderen er mere smagfuld end Ordet Galgenfrist, maa jeg overlade til ærede Medlemmers æstetiske Dømmekraft. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde endvidere, at jeg havde let ved at opgive Principper, andres Principper. Stillingen er den, at Valutakonferencens Forslag ingenlunde falder sammen med Socialdemokratiets Program, jeg